

Kvøldseta í Mentanarhúsinum

– fríggjakvøldið 30. oktober kl. 19.00

Evald Johannesen á veg á fjall í Skarðhaga

Sofur hjá Liggjasi, Sofus Eliassen og Køkk Hans, Hans Toftegaard, við »Bispagarðin« á Góðadali

Torstein Eliassen á veg á fjall í Góðadali

Smádreingir: Jóhan Johannesen og Jákup Arnholdt Lambaa, við rættina á Góðadali

Haldor Nielsen og Arnold Øre, røktingarmaður, á veg niðan á Háls av Góðadali

Jóhan Marius Olsen, Hellurnar við rættina í Skarðhaga

Fuglfirðingar á veg á fjall í Skarðhaga uppi á Fuglafjarðar skarði

Jofridt Jensen og Kjartan Dalbúð við rættina í Skarðhaga

Orðið kvøldseta er eitt vakurt orð. Ja, kanska onkur, sum er uppi á døgum í dag, minnst henda hugaheim, sum var tíðin um kvøldið aftan á arbeiðstíð, tá ið fólk ið var savnað í roykstovuni til inniarbeiðið (at karða, spinna, binda), meðan kvøðið varð og t. d. sagt varð frá søgum og søgnum í tign og sóma.

Í okkara tíð er hetta flutt, men hóast tað, so koma vit saman um kvøldið eftir arbeiðstíð, har feløg, felagsskapur, einstaklingar o. s. fr. skipa fyri við upplestri, songi, skemti, framsýningum og frásøgnum á ymsan hátt. Vit kunnu vera samd um, at orðið í sjálvum sær er stak vakurt, og hetta hugtakið, sum nú livir á mannavørr, er sprottið úr í tí gamla samfelagnum og livir nú sítt sæla lív í tí nýggja samfelagnum eitt sindur øðrvísi.

Hetta er á sætta sinni, at kvøldsetan Seyður og seyðahald verður í Mentanarhúsinum í Fuglafirði. Her er nógv at oysa av, bæði søguliga, í siðmenning, frásøgnum, upplivingum á ymsan hátt í bøkum og haga, heima við hús, á básum, í fjósum og seyðahúsum.

Hetta er ein partur av okkara gamla mentanararvi, sum enn tann dag í dag livir sum ein partur av okkara frummentan. Tey, sum hava sagt frá hetta kvøldið í hesi ár, seinasta fríggjakvøld í oktober mánaði, hava dugað stak, stak væl at føra seg fram. Tað er so hugtakandi at hoyra orðingarnar um rakstur, um fylgið, staðarnavn, hagapartar, savningar (Sandoyggjin), fjallskipan, hendingar o. s. fr. frá teimum ymisku bygd-

Upplýsingar um kvøldsetu 1986: Upplýsingar um kvøldsetu 1986: Upplýsingar um kvøldsetu 1986.

unum. Málburðurin er eins og eitt elligamalt, dyrdarvakurt kingolag ella kvæðalag, sum ikki ber til at broyta ella koma við nýggjum orðingum, hugtøkum og leggja hetta oman yvir hesa gomlu siðvenjing okkara. Her livir okkara elskuliga føroyska mál í einum rytmiskum anda, sum er negldur fastur í sinnið í aldargomlum hugtøkum frá farnum døgum, sum vit kunnu frøast um.

Henda kvøldseta hevur ferðast eitt sindur. Hon hevur verið í Norðurlandahúsinum, Vestmanna og á Tvøroyri, og fyri tveimum árum síðani vóru vit og vitjaði í Íslandi - vinarbýi Fuglafjarðar Húsavík á Norður-

landinum í mai/juni mánaði og søgdu frá. Vit vóru so stak væl móttiknir.

Húsavík, Ísland

Kvøldsetan var 1. juni kl 16:00 í Borgarhólsskúlanum í gomlu fimleikahøllini í hesum skúla.

Tað var hugaligt at síggja húsavíkingarnar trína inn um gáttina til kvøldsetuna. Eini áttati fólk komu at lurtu og síggja, hvat vit høvdu at bera fram, tá ið tað snúði seg um seyð og seyðahald í Føroyum. Húsavíkingar komu eins og føroyingar hóvliga og róliga inn og funnu sær ein sess. Hetta vóru vit stak glaðir fyri. Tveir føroyingar – tvær kvinnur, sum vóru

giftar í Húsavík, vóru komnar at lurtu. Onnur var ættað av Eiði og hin úr Vági.

Áðrenn farið varð úr Føroyum, høvdu vit tosað um, hvussu vit skuldu málbera okkum. Bergur Elias, bæjarstjóri, varð spurður, hvat hann helt? Hann mælti til, at vit skuldu tala føroyskt eitt sindur seindrigið við onkrum íslenskum orðum upp ímillum. Jú, soleiðis varð eisini roynt, og riggaði hetta stak væl. Bergur Elias Agústsson, bæjarstjóri, bjóðaði okkum at verða hjartaliga vælkomnar til Húsavíkar til hesa kvøldsetu og heilsaði teimum, sum vóru møtt upp, við blíðum orðum.

Tá ið Bergur var liðugur at tala, so varð sálmurin Nú hvítu tindar sungin á føroyskum, og Jógvan á Lakjuni spældi undir. Tað rungaði eftir í høllini, og var hetta sera kenslusamt at hoyra íslendingar syngja á føroyskum. Soleiðis hava vit eisini byrjað kvøldseturnar í Mentanarhúsinum í Fuglafirði fimm tey seinastu árin. Við á hesi ferð vóru Kristin Poulsen, Jákup Pauli Johannesen, Jógvan á Lakjuni, Bárður á Lakjuni, Dávur Winther, Petur Martin Petersen, Kjartan Madsen og greinsskrivarin Frits.

Kvøldsetur

Fyrstu ferð, henda kvøldseta sá dagsins ljós var, 2010, og sostatt er hetta 6. ferð, vit trína á pallin í Mentanarhúsinum. Teir, ið fara at siga frá í ár, eru: Max Weihe, Selatrað, Ásfinn Sigvardsen, Gjógv, Djóni Kunoy, Kunoy og Bjørn Kalsø, Syðradalur, Kalsoy.

Max Weihe, sum er ættaður av Selatrað og býr á Kambsdali, fer at siga frá um hagapartarnar á Selatrað, Norður í Haga, Norðari Partur og Norður í Haga, Sunnari Partur. Miðjan, omanvert bygdina, gongur suður til Gjógvará, og síðani kemur Norðari Garðhagi og Sunnari Garðhagi.

Ásfinn sigur frá haganum Sáttarenni við Gjógv og eitt sindur frá tí gomlu tíðini, tá ið hagarnir í Funningi og við Gjógv lógu saman. Djóni Kunoy sigur frá um Skarðdal, sum er oman fyri Kunoyar bygd, báðumegin Skarðsgjógv, og Bjørn Kalsø nertur í síni frásøgn við hagapartin Fyri heiman Gjónna og Fyri Norðan á Blankskála.